

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Magnam in Deum spe[m] incendit, cura Dei erga derelictos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

accedentes conspiceremus, de libro vitæ deleri? Admiranda Dei patientia est, qui ordinariè non vult à sacerdote communi-
cante cognosci discrimen dignè, indigneue communicantium,
neque retrahi manum, etiamsi Iudas aliquis, hoc est, avarus,
proditor, aut sacrilegus, impuro ore, SS. Eucharistiæ sacramento
inhiet. Impunè id se isti facere putant, quia non statim puniun-
tur. Sed, ò Deus, omnes via tua parate sunt, & tua iudicia, in tua
providentia posuisti. Iudith 9.5.

Hoc est iudicium Dei. Dignis etiam spiritualement dat escam,
in tempore opportuno, indignos vel in hac plectit vita, vel in altera. XIV.
Itaque qui manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit: 1. Cor. 11.
non dyudicans corpus Domini. Quoniam futurum est iudicium, ait 29.
Mediolanensis Antistes, ut quemadmodum accedit unusquisq, caus- S. Ambros.
sus reddat, in die Domini nostri IESV Christi: quia sine disciplina tra- in 1. Cor. 11.
ditionis & conuersationis qui accedunt, rei sunt corporis & sanguinis
Domini. Quid est autem reos esse, nisi pœnas dare sortis & mortis Do-
mini? occisus est enim pro ijs, qui beneficium in irritum ducunt. Pro-
pterea inter vos multi infirmi & acri, & dormiunt multi. Vi verum
proberet, quia examen futurum est accipientium Domini corpus, iam
hic imaginem iudicij ostendit, qui inconsideratè acceperant, dum febrili-
bus & infirmitatibus corripiebantur, & multi moriebantur, ut in his
ceteri discerent, & paucorum exemplo territi emendarentur, non inul-
tum scientes corpus Domini negligenter accipere, & eum, quem hic
pœna distulerit, grauius tractatum iri, quia contempsit exemplum.

Possent eiusmodi diuinorum iudiciorum documenta XV.
etiam in ceteris Christi sacramentis data adferri, sed ea passim ali-
bi inferendi erit locus; & hæc ipsa sufficiunt, ad nos commone-
faciendos, ut in Deo magis, quàm in hominibus confidamus, &
in omnibus periculis, dicamus: Da nobis auxilium de tribulatione: Psal. 107. 13
quia vana salus hominis; itémque: Tibi derelictus est pauper, & or-
phano tu eris adiutor, quia oculi tui in pauperem respiciunt, &, propter
miseriam inopum, & gemitum pauperum exurges, quando diuites di-
mittes inanes. Sicut enim auis implumes & se ipsos alere non va-
lentes pullos, maiore cura, alit, & minùs sollicita est de ijs, qui
iam euolare atque in pastum ire didicerunt; ita Deus maximè in-
digentes maximè iuuat. Hæc est gloria eius, hæc potentia & bo-
nitatis magnitudo; posse rebus desperatissimis succurrere, &
vno verbo, posse, quod alius nemo possit: sicut & medici præ-
stantia.

stantia inclarescit, quando morbos pellit, ab alijs desperatos. Demosthenes, cum illi objiceretur, quòd cum malis consuetudinem haberet, *Ille*, inquit, *est optimus, qui derelictos ab omnibus curandos suscipit*. Ita, tametsi oculus Domini omnibus inuigilat, omnibusque prospicit, præcipuè tamen illos curat, quos alius nemo curat; & hoc ipsum plus est, quàm si quis ab omnibus curaretur. Ut enim oratori olim peroranti, cæteris auditoribus sensim dilapsis, &, solo Platone, post omnes, remanente, *Plato instar omnium fuit*, sic instar omnium, & præ omnibus, debet nobis esse Deus, qui solus sufficit, & infinitis modis omnium creaturarum auxilia excedit. Quemadmodum vnus præsentia atque lux Solis clariùs lucet, quàm lumina omnium stellarum reliquarum. Quare quisquis se ab omnibus mortalibus deseri videt, si ab eo noti amicique omnes recesserunt, si in se ipso nullum consilium, in alio nullum auxilium reperit, credat superesse Deum, & hunc sufficere existimet, clamètque cum S. Francisco: *Deus meus & omnia*.

XVI.

Quia verò sollicitudo stultorum mortalium minimè curat spiritalia, maximèque circa victum vestitumque versatur, necessarium duco, vt afferam plura diuinæ curæ exempla, quæ monstrent, Deum non deesse ijs, quibus omnia, etiam in rebus temporalibus, deesse videntur, è quibus apparebit, quàm longè præstabilius sit, etiam propter corporis necessaria, spem in Deo, quàm in agris & fundis collocare: nulla enim grando, nulla vredo, nulla tempestatum iniuria potest obesse, spem suam diuinitatis anchorâ fulciant. Quod confirmauit Dominus, cum Apostolis dixit: *Quando misi vos, sine sacco & pera, nunquid aliquid defuit vobis?* nempe hoc est, quod olim dixit: *Oculi mei ad fideles terra, qui etsi baculo aut gladio carent, tamen ab Angelo meo defenduntur; si peram non ferunt secum, è nubibus panem illis mitto, & mensam instruo, ambrosiâ coelesti conditam.*

Luc. 22. 35.
Psal. 110. 6.

CAP. XVI,